

Всичко това Стефчо изреди въ ума си и, като помисли — дали заслужава подаръци — доста се изплаши. За да прогони страхът си, той зе да си мандахари нозът ъ между подпорките на стола и засвири съ уста тихичко. Тинка облъщи очички и се развесели. Тя си пъхна главичката подъ куртката му и зе да подскача. Цѣлата пръхкаше отъ радостъ. Стефчо слѣзе отъ стола, цѣлуна я и по двѣт ъ прѣсни бузички, па я прихвани за ржчица. Приведе я до масата. Разтвори единъ албумъ съ хубави картички, зе да ѝ показва интересното въ всѣка една и да ѝ разправя, що му дойдеше на умъ.

На масата бѣше постлана хубаво изплетена бѣла като снѣгъ покривка. Надъ покривката бѣше сложенъ вѣстникъ, а на вѣстника имаше мастилница. Додѣто се Стефчо залисваше съ картичкит ъ, Тинка бѣше почнали да топи прѣстче въ мастилницата и да пише колелца на бѣлата покривка. Вече бѣше изписала петъ-шестъ. Стефчо ги видѣ и каза, че приличали на гевречета. Тинка отъ радостъ изплѣска съ ржчици. Слѣдъ малко отново продѣлжи, додѣ цѣлата покривка изпоцапа. Стефчо намѣри въ албума едно просто изображение на гжска. То се състоеше отъ една яйцевидна окръжностъ. Подъ нея имаше двѣ черти за крака, съ разклонения за прѣсти. Отъ едната страна на яйцевидната окръжностъ имаше очертание за шия и човка. Стефчо хубаво разгледа тая гжска, па топна съ показалеца си въ мастилницата и почна да изписва на бѣлата стѣна сѫщото. Слѣдъ първия несполучливъ опитъ, направи втори, трети, четвърти, додѣ изпоцапа голѣма частъ отъ чистата стѣна. Най-послѣ му омрѣзна това и доближи до Тинка, която го гледаше съ голѣмо внимание.